

{ אז נדברו }

פרשת תצווה - פורים תשפ"א | גליון מספר 503 | לסדר: "להודיע שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

שנה שעברה הקורונה היתה "כלב"... השנה התברר שהיא "אריה"...

לא רק אנחנו עברנו תקופה קשה... גם אסתר המלכה... גם היא היתה בסגר... גם היא היתה בבידוד בתוך ארמון אחשוורוש... גם היא לא נקראה אל המלך זה שלושים יום... והיא כעת בדרך להיכנס לאחשוורוש אשר לא כדת... אבל עדיין... היא לא כ"כ מפחדת... מי זה אחשוורוש... אפשר לחשוב... עוד כלב אחד... בינינו... מי שקורא את המגילה ופוגש את האישיות הלא סימפטית של אחשוורוש... אתה באמת רואה מול העיניים חתיכת כלב... (אין כאן המקום להאריך... אבל לא סתם היא קראה לו כלב... כלב נקרא כלב בגלל שכולו לב של אדון... כלבה זו חיה שאפשר הכי בקלות לאלף אותה להיות מסורה לאדון שלה... ככה אסתר למדה את האישיות של אחשוורוש ושיחקה עם הלב שלו כמו פינפונג... הוא היה הכלבלב שלה.)

אבל!!! כשהיא התקרבה לחצר בית המלך נוכח בית המלך... פתאום היא ראתה שהסתלקה ממנה שכינה... פתאום היא נתקפה בפחד איום ונורא... פתאום היא רואה מרחוק את הכלכלב שלה שהוא כועס... ועוד רגע השומרי ראש מתנפלים עליה והורגים אותה... אוי... אוי ואבוי... מה קורה פה??? "א"ר לוי כיון שהגיעה לבית הצלמים נסתלקה הימנה שכינה אמרה 'קלי קלי למה עזבתני' שימא אתה הן על שזגג כמויך ועל אונס כרצון או שימא על שקראתיו כלב שנא 'הצילה מזוהר נפשי מיד כלב יוזירתי' זוורה וקראתו אריה שנאמר הושיעני מפי אריה

בשבריר שניה אסתר הבינה שהיא טעתה!!! היא צריכה לחזור בתשובה אבל... אבל במהירות... נו... מה הנקודה?? מה החטא שלי?? אין זמן לחשוב מידי הרבה... רבש"ע: במה טעית?? ואסתר מגיעה למסקנה ש... ש... מה החטא שלי? שקראתי לו כלב!!! לא!!! זו טעות! אסור היה לקרא לו כלב!! היה צריך לקרא לו אריה... מיד אסתר מתקנת את הטעות... ומתחננת: הושיעני מפי אריה, ואז שוב שרתה עליה שכינה והגיעו שלושה מלאכים שסעדו אותה והישועה הגיעה...

מה פה החטא הגדול?? מה האיסור החמור לקרא לאחשוורוש כלב?? מה... הוא לא כלב??

התשובה היא: אחשוורוש הוא באמת כלב... אבל כעת!! כעת שהוא נבחר להיות שבט אפו של הקב"ה... והקב"ה איפשר לו לחתום בטבעת המלך להשמיד את כל היהודים... כעת זה לא משחק! כעת זה לא הוא!!! זה גזירת שמים איומה ונוראה שנחתמה בטיט או בדם לקעקע ביצתם של ישראל... זה... זה לא משחקים... זה לא טיול בוקר עם הכלב... אז אמנם נכון שהגזירה הזו מתבצעת דרך אותו כלב... אבל אסור להקל ראש מול הכלב הזה... צריך לגשת אליו ברצינות תהומית ולדעת מה ה' רוצה דרך הכלב הזה... ולכן אסתר מיד מתקנת את עצמה... לא!! זה לא כלב... זה אריה... וא"כ קלי קלי למה עזבתני... הושיעני מפי אריה...

ניתן לומר כמעט בפה מלא שזה ההבדל בין פורים שנה שעברה לפורים של השנה הזו...

שנה שעברה בפורים כולנו עשינו צחוק מהכלב הזה שקוראים לו קורונה... צחקנו... עשינו על זה שירים... עשינו מזה משלוחי מנות... צחקנו על הקורונה... צחקנו על הסינים שיש להם קורונה... נגשנו לקורונה בצורה משועשעת... ויש כאלו שעד היום מתעקשים לגשת לזה בשעשוע...

והקב"ה דפק על השלחן והראה לנו שזה לא צחוק... ואסתר המלכה פתאום עמדה מבוהלת מול הכלב הזה... והיא מגלה להפתעתה שזה לא משחק... לאסתר המלכה ארך שבריר שניה להבין מה ה' רוצה... והיא מיד תיקנה את עצמה... ה' סליחה... זלזלתי בשבט אפך... לא התייחסתי ברצינות לכלב הזה... אני חוזרת ביי!!! הושיעני מפי אריה... אני מבינה שזה אריה...

אותו דבר אנחנו!!! דווקא עכשיו... כשיש לנו לראשונה!!!! לראשונה ניסיון משנה שעברה...

פורים זה החג הראשון שאנחנו יכולים לשחזר מה היה בקורונה של השנה שעברה... הרי מה שבטוח ששנה שעברה הקורונה היתה כלב... וכעת הגיע הזמן להבין שהיא לא כלב אלא אריה... **אריה שאג מי לא ירא, היתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו, אם תהיה רעה בעיר וה' לא עשה**... אם יש לנו לקחים משנה שעברה... זה פשוט לעמוד בתענית אסתר הזו ולזעוק לה: 'אנא ה'... שנה שעברה זלזלנו... התייחסנו לקורונה כמו כלבלב... אבל עכשיו אנחנו מבינים שאם תהיה רעה בכל העולם כולו וה' לא עשה... אנחנו מבינים שהקורונה הזו היא שבט אפך!!!! ואתה יתברך מדבר דרך הקורונה הזו... ורצית מאיתנו משהו... ואתה עדיין רוצה מאיתנו משהו... ואתה יודע מה הדבר הכי גרוע שיכול להיות עכשיו??? שה' החליט להסיר את הקורונה למרות שלא חזרנו בתשובה!!!! כן... יש כזו אופציה... אם אבא שבשמים רואה שהילד שלו לא מבין עניין... אבא רצה לייסר את בנו בשביל להחזיר אותו למוטב... וענקי התעקש... והתעקש... התעקש לא להבין עניין... בסופו של דבר יענקי מנצח!!! אבא בסוף מרחם... בדרך שאדם רוצה לילך מוליכים אותו... וקיימת אופציה שהקורונה תסתיים בלי שזנו מילימטר... מה שבטוח... זה האסון הגדול ביותר!!! מה האסון??? האסון הוא שעברנו כ"כ הרבה ולא יצא לנו מזה כלום... אם יש אסון יותר גדול מהקורונה... זה שהיא תסתיים בעזה"ש... אבל ללא שום הישג!!! וזה תלוי בנו... אבא שבשמים עוד יסיים יום אחד את הקורונה כי סוף סוף קצרה נפשו כביכול בעמל ישראל ולא יזנח לעולם ה'... אבל האם יצא לנו מזה משהו או לא? זה כבר אנחנו נחליט!!! זה תלוי רק בנו!!! ובא נחשוב על אבא שבשמים... תבין שאין צער יותר גדול לאבא שנאלץ לצער את הבנים שלו בשביל ליישר אותם לדרך הנכונה... והתברר שזה היה לחינם... אסור לנו לעשות את זה לאבא שבשמים!!! מהר מהר נשוב לה' בדברי הצומות וזעקתם. השיבו ה' אליך ונשובה...

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,

חיפה

תודה מראש!!!

מה הבעיה ליהנות מהחיים??

את חטאי אני מזכיר היום... כשהייתי ילד ראיתי את סבתא שלי חוזרת מהחנות עם הבילת קרמבו... ואני הבנתי בדיוק למה היא קנתה את זה... כי היא ידעה שאני אוהב קרמבו... ולכן היא רצתה שיהיה לה קרמבו בבית... שכשאני אגיע. היא תוכל לפנק אותי עם קרמבו... ככה?? אם ככה... אחרי יומיים כשהגעתי עם אמא שלי לסבתא החלטתי לקצר הליכים... במקום לבקש מסבתא... סבתא תביא לי "משהו" ואז היא תלך ותביא לי קרמבו ותגיד לי: "מה אומרים???" ואז אני אגיד תודה... עוזב אותך... בא נקצר הליכים... עליתי על כסא... לקחתי את קרמבו ואכלתי במהירות... אכלה ומחתה פיה... דא עקא שנשאר לי בשפתיים קצת שאריות של קצפת... ואז נתפסתי בגנבתתי!!!

סבתא כעסה עלי... למה גנבת קרמבו?? ואז ענית את התשובה המוכרת: לא גנבת... רק **לקחתי!!!** ו... וזה היה "קצת נכון" כי באמת לא התכוונתי לגנוב... באמת הרגשתי היימיש. וידעתי שסבתא קנתה את זה בשבילי... ו"זכין לאדם שלא בפניו" בזה שאני לוקח... אז סבתא מחלה לי על הגניבה... לא עשתה עסק...

אבל היום אני מבין שהייתה פה נקודה נוספת... על הקרמבו הגנוב אפשר לסלוח לי... אבל היתה פה גניבה נוספת שהיא כבר בלתי נסלחת!!! גנבתי לסבתא את **עונג הנתינה!!!** הרי בשביל מה סבתא קנתה קרמבו? בשביל להעניק לי... לתת לי... לפנק אותי... אם הייתי **מקבל** מסבתא... היית נותנת את התענוג של ההטבה והנתינה... ועכשיו **שלקחת** מעצמי ולא חיכיתי **לקבל**... גלתי מסבתא את עונג הנתינה!!! זה עיקר הגניבה פה!!! עד כאן מובן???

כלנו יודעים את דברי רשב"י שהחטא של עם ישראל היה שהם צמו והתפללו... הם חזרו בתשובה והקב"ה קיבל את תשובתם... **נשאלת השאלה הפשוטה:** על מה עם ישראל חזרו בתשובה?? מה?? אהחנו מקבלים על עצמנו שבפעם הבאה שאחשוורוש יעשה סעודה אהחנו כבר לא נהנה מהסעודה הזו?? זה... זה היה הנושא???

סו"ס היה פה איזה אירוע נקודתי... היתה פה איזה סעודה... שהייתה התלבטות האם כן ללכת או לא ללכת והחלטה כן ללכת... אז נכון... התברר שזו היתה טעות וזה היה חטא... נו... אבל תכל"ס... עכשיו צריך לעשות עזיבת החטא וקבלה לעתיד... נו... מה?? איפה אהחנו הולכים לפגוש את הסעודה של אחשוורוש שוב בחיים??

אז הנה!!! זו בדיוק הנקודה: עם ישראל לא חטאו בזה שהם נהנו!!! ליהנות מותר!!!

סבתא קנתה קרמבו במיוחד בשביל שאני אהנה... אבל למה אתה לוקח לבד?? למה אתה לא נותן לי את עונג הנתינה?? אבא שבשמים ברא הנאות... אבא שבשמים ברא כל מיני קרמבו למיניהם... ה' עשה את כל הנאות האלו כדי להחיות בהם נפש כל חי... ה' רוצה ליהנות אותנו. אז תן!!! תן לאבא שבשמים את העונג ליהנות אותך!!! למה אתה גוזל מאבא שבשמים את התענוג הזה ונותן אותו לאחשוורוש... זה היה החטא! החטא לא היה שנהנו!

אלה על שנהנו מ--- **סעודתו של אותו רשע!!!** זה היה החטא... אתה כבר רוצה ליהנות? תן לקב"ה ליהנות אותך!!! תכבד את הקב"ה... תן לו את עונג הנתינה שלך!!!

ההמשך בעמוד 6 בגיליון זה

חשיפה: גיליון אז נדברו יוצא במכירת תחפושות יחודית לפורים!

פורים זה חג התחפושות... יש מבחר... אתה לא צריך להתחפש כל שנה לאותו דבר... אם התחפשתי שנה שעברה למרדכי היהודי... השנה אתה יכול להתחפש למלך אחשוורוש... אם שנה אחת התחפשתי לאסתר המלכה השנה אפשר להתחפש לזרש... כלפי מה הדברים אמורים?? יום הפורים הוא אמנם יום אחד... יום טוב אחד... אבל עדיין!!! יש ליום הזה כמה וכמה היבטים... פורים לשם שינוי הוא יום שהגדרה המהותית של העבויידה שלו יחסית מפוצלת... כלומר: כולנו יודעים שפסח זה עניין של אמונה, ושבעות זה עניין של מתן תורה... ר"ה זה יום הדין... וחנוכה זה עניין של יהדות ולהלל... ואילו פורים?? זה... זה לא שאין לו הגדרה! אלא שיש לו כמה וכמה קדקודים שונים!!! יש לפורים כמה וכמה "עניינים" שכל אחד חולק מקום חשוב לעצמו. **הייתי מחלק את זה לארבע נקודות**

עיקריות:

א. הרמב"ם אומר שעיקר עניינו של פורים זה להודיע שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך... מה שנקרא במגילת אסתר "דברי הצומות וזעקתם"!!!

ב. מאידך שבת לפני פורים יש פרשת זכור, וקריאת התורה של פורים זה ויבא עמלק וכל מגילת אסתר חותרת למחיית עמלק... וכל העניין של פורים סובב סביב העניין הפנימי שנקרא מחיית עמלק... הנה לך שני תחומים שונים לגמרי שכל אחד מוצא מקום להתגדר בו... היו שנים שכל העבויידה שלי בפורים היתה נטו תפילה... וצדקתי!!! ובשנים האחרונות בפורים יצא לי בעיקר להתעסק בעניין של מחיית עמלק (כמובן שמבמובן הפנימי יותר) ובשנים צדקתי!!! נו... אז מה באמת יותר נכון? מה נוגע יותר בנשמת הנקודה של פורים? האם להתרכז בתפילה או במחיית עמלק?? **אין תשובה**... שניהם נכונים... ממילא ההגדרה הפורמית הכי מתאימה שמצאתי לזה ש... שכל שנה מתחפשים לתחפושת אחרת... יש בפורים כמה עניינים וכמה תחפושות... וממילא בכל שנה... לפי העניין... אתה יכול לבחור איזה תחפושת יותר מתאימה לך... אז היו כמה שנים שהתחברתי כביכול ל"תחפושת" של אסתר המלכה... ובאמת כל הפורים עבר עלי בהתמקדות בהתחזקות בתפילה ו"כך בטחו אבותינו בטחו ותפלטו... כי לא בזה ולא שיקף ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשוועו אליו שמע..." ואילו בשנים האחרונות אני מתחפש כביכול ל"מרדכי היהודי" שזה לצורך העניין העבודה של מחיית עמלק... (אכמ"ל... אבל מרדכי היהודי בעצם אישיותו מוחה את עמלק בגאווה היהודית שלו ובהכרה בכח היחיד שבו כלשון המדרש שאומר אל תקרי **יהודי** אלא **יחזי**... שאני באופן אישי... הנושא הזה מעסיק אותי בשנים האחרונות...) אבל!!! עד כה דברנו רק על שתי תחפושות... על התחפושת של מרדכי היהודי שמייצגת את מחיית עמלק, ואת אסתר המלכה שמייצגת את התפילה... **אבל נשאר לי עוד שני נושאים מאוד מהותיים בפורים... הנושא השלישי הוא:** זה גילוי הנהגת היחוד ואם נקרא לזה במילים קצת יותר פשוטות- **השגחה פרטית!!!** שניתן לומר שזו הנהגתה של מגילת אסתר... שכל המגילה מתגלגלת סביב אוסף מקרים שמתבררים בסוף כפזל אחד שלם שמוביל לגילוי הנהגת היחוד איך שהקב"ה מוביל את הכל לרצונו יתברך גם דרך הרשעים הכי גדולים... **זה כבר תחפושת של המון!!!** כן... אני חושב שהשנה האחרונה התחפושת הכי דומיננטית זה המון!!! המן אמור לגנוב את כל הבמה... המן הוא גילוי הנהגת היחוד בצורה שלא תאמנו!!! אדם שכל מעשיו נגד רצון ה' ולאחמ"כ מתברר שרצונו יתברך נעשה דרכו בצורה הכי מושלמת שיש... הוא זה שמזרז את מחיית עמלק והוא זה שבונה את העץ הכי גבוה לעצמו... השנה צריך להתחפש להמן!!! השנה צריך להתחפש לכל מיני סממנים שמזכירים לנו את נגיף הקורונה... את כל הרגעים הקשים שכולנו רוצים לשכוח אותם... ויום יבא ויתגלה איך שדווקא השעות הקשות והדברים הקשים שעברנו שאנחנו עדיין בשלב שאנחנו לא מבינים לאן זה חותר... הרי יום יבא ונקבל את התמונה המושלמת ונבין איך שכל מסיכה וכל בידוד וכל הקורונה הזו הובילה לגילוי יחודו יתברך... איך?? איך בדיוק?? הפתעה!!! תן לקב"ה להפתיע אותנו... יהיה לנו מספיק זמן אח"כ להבין עניין... כעת כל דקה נוספת שיש לנו אפשרות להאמין בה' ולהפגין לו נאמנות... הרי זה מכה זהב ואנחנו פה בשביל זה! השנה כולנו מתחפשים להמן!!! כולנו מצביעים על המן ומזהים... הנה! הנה הרבש"ע... אתה לא רואה את הרבש"ע מסתתר מאחורי המעשים שלך... אתה לא רואה שהכל חותר להשגחה פרטית... מהר מהר... מהר לא רואה את הרבש"ע מפני שהאורות ידלקו והמסך יפתח ואז ימלא שחוק פינו ונגלה שהכל היה תיאטרון בובות בגילוי היחוד (כפי שהיטיב כ"כ גדי פולק באירוס הפלאים שלו על מגילת אסתר...) אז השנה יש לנו תחפושת בדמות המן... שמומלץ לכולנו לאמץ את "תחפושת" הזו ואם נוציא מפורים את ההכרה הזו שאין עוד מלבדו... וכל מה שה' עושה ההכל לטובה... תסכים איתי שזה מסר מאוד מאוד מהותי שחולק כבוד לעצמו... וזה יום טוב בפני עצמו!!! (מלבד התחפושת של מרדכי- מחיית עמלק, ו"תחפושת" של אסתר- להודיע שכל קוויך לא יבושו.)

ואחרון קצת פחות חביב... זה התחפושת של אחשוורוש שגם היא לוקחת כותרת לעצמה... ודווקא אחשוורוש הוא פה התחפושת הלא אידיאלית... אחשוורוש מייצג את הנהגות והחומריות שמאפיינת את דורנו... לא נותר לנו אלא פשוט לשבת ולצפות ב"סרט" של המגילה ולצפות במו עינינו במסכת יסוריו של אדם שחי את כל חייו בנהגות... לדאבוננו הרב בדורנו אחשוורוש הוא היחיד שלא צריך להתחפש אליו... הנהגות פשוט מקיפה ומציפה אותנו מכל כיוון... ואחשוורוש המגושם עם כל הבולמוס הנהגותי שלו והמרדף אחרי בילויים והנאות הרי הוא מלווה אותנו כל השנה כולה... דווקא בפורים הייתי רוצה להתפטר ממנו... אבל אדרבה... דווקא אם אנחנו רוצים בפורים להתחזק בנושא הזה... ונתמקד באחשוורוש הזה וניקח מפורים את המסר הברור והחד משמעי שמנהגות וחומריות ורהבתנות לא נהיים מאושרים... אם רק נצא מפורים עם המסקנה הזו ניתן לומר בהחלט יצאנו בלבוש מלכות תכלת וחור וליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר...

אז לסיכום: בחנות שלי יש מבחר של "תחפושות" לפורים... יש לך מבחר איזה נושאים לחיזוק ניתן לקחת מימים קדושים אלו... או להתחפש ל"מרדכי היהודי" שכל עניינו הוא גאווה יהודית ועמידה בכל הניסיונות- מחיית עמלק... או להתחפש ל"אסתר המלכה" שכל עניינה תפילה תפילה... או להתחפש להמן שמבטא את גילוי היחוד במהרה בימינו... או להתחפש לאחשוורוש... תבחר איזה תחפושת אתה רוצה... אבל תחפש משהו!!! אי אפשר לצאת בידיים ריקות!!! חייבים לצאת מפורים עם משהו... תשאל את החילונים... האם שייך לעבור את פורים בלי להתחפש... אז בבקשה... חייבים לצאת עם משהו בידיים!!!

איפה אסתר המלכה אכלה סעודת

פורים???

מצאתי מידע מאוד דומננטי במגילת אסתר שנדמה לי שכמעט אף אחד לא יודע אותו... תנחש מתי אחשוורוש מת?? תן ניחוש... אתה יודע מתי???

שנה אחרי המן!!! כן... ככה כתוב במדרש סדר עולם... לא נמסרו פרטים ממה הוא מת... האם שוב היתה פה איזה הרעלה... יש טוענים שהוא מת מהחיסון של הקורונה... ככל הנראה הוא מת משיעמום...

אני חושב שהמידע הזה הוא מאוד חשוב!!! אתה יודע למה???

דבר ראשון: זה חשוב בשביל דודה שלי... יש לי דודה אחת שכל שנה בחג הפורים היא בדכאון... היא בדכאון מאסתר המלכה... היא טוענת: כולנו שמחים... כולנו פה נוטלים ידים לסעודת פורים... אבל איפה אסתרקה שלנו... השארנו אותה שם במשרדי ההייטק של אחשוורוש עד שעה חמש בצהריים... איך אפשר לסעוד פה "משפחה ומשפחה" כשאנחנו יודעים שאסתר נמצאת בארמון אחשוורוש תחת שליטתו של הגוי הנבל הזה...

עם מי אסתר סועדת עכשיו סעודת פורים?? עם אחשוורוש הרשע???

אז כל שנה מחדש אני מנסה לנחם את הדודה במשהו אחר... דווקא שנה שעברה טענתי לאותה דודה שנכון... את צודקת... בדיוק בגלל זה אנחנו לא אומרים הלל בפורים... כי אכתי עבדי אחשוורוש אנן... אכתי אסתר נמצאת בארמון אחשוורוש ובקושי נתנו לה יום חופש ממנו בשביל לחזור לחיקו של מרדכי... אבל השנה?? השנה אני מגיע עם נתון הסטורי!!! דודה יקרה: תנוח דעתך... זה בסדר... אסתר כמעט אף פעם לא אכלה סעודת פורים עם אחשוורוש... למה?? כי בשנת י"ב למלך אחשוורוש היתה הגזירה... בשנת י"ג נקהלו היהודים ונוח מאויביהם והרוג בשונאיהם... ובשנה הזו או לאחמ"כ ותכתב אסתר המלכה את כל תוקף לקיים את איגרת הפורים... ו... ובאותה שנה אחשוורוש התפגר!!!

ואסתר המלכה נשארה בארמון הגדול עם ילד יהודי בן חמש שנקרא דרייווש שהוא כעת נהיה מלך ובעוד שנה או שנתיים (תלוי בשיטות) הוא הולך להכריז על בנין ביהמ"ק... הוא הולך לשלוח את עזרא לירושלים...

תחשוב: יש פסוק במגילה: ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה את בית המן צור היהודים... אבל יש פסוק נוסף שהוא כבר לא נכתב במגילה... ש... שלא חלפה שנה... והנה... יום אחד בהיר נתן הרבוננו של עולם לאסתר המלכה את בית אחשוורוש צור היהודים!!!

הוא פשוט מת... ואוטומטית כל החור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן... הכל עבר לאסתר המלכה

ולירוש הזאטוט דרייווש... ואם ככה... זה בסדר... כבר שנה לאחמ"כ אסתר המלכה סעדה את משתה היין יחד עם מרדכי בחצר גינת ביתן המלך חור כרפס ותכלת אחוז וגו'...

ולרבים השואלים: האם ניתן לתת לדרייווש היתום משלוח מנות בשנת האבלות?? התשובה היא: כן!!! כי הוא לא בן של אחשוורוש... אין אבלות לגוי... (שוב: כאן חשוב להדגיש: שלפי הזה"ק אסור לומר שאסתר נישאה לאחשוורוש, וא"כ דרייווש לא היה בנה של אסתר... וצ"ע.)

אבל יש פה נקודה שחשוב להתבונן בה:

בימים ההם כשבת המלך אחשוורוש... בשנת שלוש למלכו!!! אומר המדרש: שבמשך שלוש שנים אחשוורוש היה עסוק בלבסס את המלכות שלו... אחשוורוש היה טיפוס מאוד יסודי... הוא עושה כל דבר עד הסוף...

כן... לא כמו האברכים האלו ששוכרים דירה במהירות... קונים איזה ריהוט פשוט בלי לחשוב פעמיים ומתחילים את מירוץ החיים...

לא!! זה לא עובד ככה!!! אחשוורוש הוא טיפוס משקיע... הוא לא מטייח פינות... בודק כל דבר עד הסוף... כשצריך לקנות קרמיקות... הוא בודק את כל הסוגים... מה הכי טוב... מה הכי איכותי ועמיד... כן... תדעו לכם אברכים יקרים: זה... זה לא פשוט... כשאתה קונה משהו לכל החיים אתה צריך להיות מחושב!!! אתה צריך לבדוק שזה באמת משהו טוב!!! אי אפשר למרוח... אתה צריך באמת לבדוק מה החומר הכי טוב והכי איכותי... בקיצור: להשקיע... לא להיות כזה חרדי כזה... ש... שיאלה... ראה איזה דירה... נראית טוב פחות או יותר... אז סוגרים...

לא!!! זה לא עובד ככה אצל אחשוורוש!! ואחשוורוש צודק... תקשיב: כשאתה קונה משהו לכככככל החיים... מומלץ לגשת בצורה רצינית... לבחון את כל האפשרויות... לקחת בחשבון כל מיני אופציות שיתפתחו במשך השנים... בקיצור: אורך לו שלוש שנים עד שסו"ס הוא מתרווח על כסא מלכותו!!! וכעת... כעת הגיע הזמן לחגוג... אז מה עושה אברך?

באותה מהירות שהוא סגר על אולם לתנוה... ובאותה מהירות שהוא סגר חוזה לשכירות או דירה... ככה... באותה חפיניקיות הוא גם קרא לכמה חברה... עשה איזה חנוכת הבית עם כמה בלינצ'ס ובורקסים וסיים את הסיפור... כן... ככה זה נראה אצל האברכים האלו שהכל אצלם יד שניה כזה... הכל אצלם כזה חפוף...

אבל אחשוורוש שבנה וביסס את כסא מלכותו ועבד על זה במשך שלוש שנים תמימות... הרי מעמד חנוכת הבית הוא אירוע הרבה יותר היסטורי ומרגש... תקשיב: זה אירוע של פעם אחת בחיים!!! תחשוב... זה הולך להיות הארמון קבע של אחשוורוש... לכל החיים... זה לא הדירה הזו שכל שנתיים אתה תעשה עוד תוספת בניה ואח"כ שיפור דיוור... ואח"כ תמ"א... ואח"כ עוד תעבור משם... לא!!! זה לא צחוק!!! זה הארמון קבע של אחשוורוש... המעמד של קביעת מזוזות לכזה מעמד זה... זה מעמד מאוד היסטורי...

בשביל זה יש חגיגות במשך מאה שמונים יום... ומה בסוף מתברר??? שלא נותר לאחשוורוש להתרווח על כסא מלכותו... אלא עשר שנים בודדות!!!

תחשוב איזה דכאון... בן אדם קורע את עצמו שלוש שנים בשביל כסא מלכותו... חוגג עד לב השמים במשך חצי שנה... על מה?? על עשר שנים!!!

לא דכאון??? עשר שנים זה שכירות!!! תראה לי בן אדם אחד שחי בדירה שכורה במשך עשר שנים והוא מוכן להשקיע בה 10.000 שקל?? אין!!!

בחור יקר... אתה אולי לא כ"כ מבין בניואנסים האלו אבל מהר מאוד אתה תבין בה... כשאתה בעזה"ש תתחתן ותגור בדירה שכורה... (יהי רצון שיהיה לך דירה משלך... אבל לא על חשבון השווער... אחרת זה לא יהיה שלך...)

ואתה דווקא תהיה מרוצה בבית הזה ותגור בו כמה שנים טובות... אבל יהיה צורך להוסיף מזגן שעולה 2000 שקל והמשכיר לא ירצה להוציא את ההוצאה הזו... אין לך מושג כמה אתה תתלבט האם לספוג את ה"נזק" הזה או לא... למה זה "נזק"? כי זה לא בית שלי... בבית שלא שייך לי לא שווה לי להשקיע!!! אבל סליחה... נכון שזה לא בית שלך... אבל אתה גר בו כבר שש שנים... ומתכנן להמשיך לחיות בו לפחות עוד חמש שנים... (אני מדבר איתך על רבנות משפחות כאלו בעם ישראל...) אז מה... אבל להשקיע 2000 שקל בדירה שלא שייכת לי... זה... זה נזק!!! אף בן אדם לא משקיע בדירה שלא שייכת לו... וזה בדיוק הסיפור של אחשוורוש... אם אחשוורוש היה קולט שנשאר לו פה בעוה"ז לחיות עוד עשר שנים בלבד... נראה לך שהוא היה משקיע חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ... על מה?? על השכירות הזו של עשר שנים???

נראה לך שהוא היה חוגג מאה שמונים יום חנוכת הבית... על בית ומלכות שהוא הולך להתרווח עליה פחות מעשר שנים??

ברור שלא!!!! רק מה??? כפי שסיכמנו... אחשוורוש הוא לא כמו האברכים האלו... הוא בן אדם יסודי!!! כשבונים בית קבע זה לתתתתתמיד... ואם זה לתמיד... אז צריך לגשת בצורה יסודית!!! בונים במשך שלוש שנים... משקיעים... בודקים את החומר הכי איכותי... וכל זה בשביל עשר שנים... איזה דכאון!!! תחשוב שבאותו זמן יושב לו אברך בבית הפשוט שלו... חי את החיים שלו... לא קורע את עצמו שלוש שנים... לא הופך את העולם בשביל הדירת עראי שלו... מסתפק במועט כ"כ... כי... כי הוא חי את המציאות האמיתית שאנחנו אורחים כן בעוה"ז... ושלא יהיו טעויות!!! זה לא הרבה משנה אם זה מאה עשרים שנה או עשר שנים... בשתי האופציות אנחנו אורחים פה... בכל מקרה אנחנו לא משאירים כלום... השאלה היא: האם אנחנו בוחרים לחיות את האמת האבסולוטית הזו או שאנחנו בוחרים להיות אחשוורוש ולהשקיע את כל הנששמה בעולם הזה ואחרי עשר שנים לצאת בידיים ריקות...

לפוליטיקה... לתפוס את עצמי לידיים ולהתחיל לקבל על עצמי לבצע כמה שינויים חשובים בעבודת ה'... ובשמים זה ירשם לנצח כמהפך שהתחולל בי בעקבות הקורונה...

תחשוב על זה!!! תכנס לראש של אותו בחור חילוני שהוא צודק!!! הוא צודק בתפיסה שלו... הוא צודק ששנה שלימה של קורונה אמורה להיות מונצחת באיזשהו צורה... אז הוא כבר מסודר... הוא עשה את ההנצחה שלו בקעקוע בגוף... ואם אני מבין שההנצחה הזו צריכה להתרחש במחוזות אחרים... אז אנא... איפה הקעקוע שלי...

בא נקרא לזה קעקוע... אולי זה ישמע לנו יותר טוב... לחזור בתשובה זה אולי מילה מידי מיושנת... נקרא לזה קעקוע...

מה שבטוח... אברך יקר... יכול להיות שיש לך רגעים שאתה פוזל מימנה ושמאלה רואה אנשים שנהנים מהחיים... וגם אתה היית רוצה...

ואי אפשר לזלזל ברגע הקשה הזה... אי אפשר לבטל אותו במחוי יד...

אבל ברגע שאחרי... אחרי שכבר נרגעת... כעת את תשכח שזה לא בחינים!!! מי שחי בבית יותר יוקרתי משלך... יש לזה מחיר!!! הבן אדם שמשקיע באיכות חיים... זה בן אדם שהשקיע והקריב שעות רבות מהחיים שלו (שאת השעות האלו אתה לא רואה...) למען האיכות חיים הזו... הבן אדם הזה ככל הנראה לא נהנה מידי הרבה ממה שהוא בנה לעצמו... כי לצערנו הרב מאוד מהר הוא כבר פוזל למשהו יותר טוב... יותר חדשני... יותר עדכני... בקיצור: יש פה עיסקת חבילה שלא תמיד אתה קולט את ההיקף שלה!!! אתה רואה בן אדם שחי בדירה יותר גדולה או מתרווח על רכב יותר יוקרתי... ואתה לא רואה את השלוש שנים השקעה שהוא קרע את עצמו בשביל זה... אתה גם לא רואה כמה הוא באמת נהנה מזה... וממתי הוא כבר מפסיק ליהנות מזה... ולמה חשוב להדגיש את זה??? כי דווקא אברך בן תורה שמסתפק במועט יש לו משהו נורמלי בנפש שהוא יודע ליהנות ממה שיש... הוא לא מסתבך... אם הוא אוכל איזה שניצל טעים אז טעים לו... אם הוא מתיישב על איזה כסא יד שניה זה נוח לו... אז זה נוח לו... טוב לו... ומרוב שהוא נורמלי הוא לא מעלה על דעתו שיש אנשים שיש להם אפשרויות הרבה יותר גדולות ממנו... שפעם אחרונה שהם התרווחו על כסא ונהנו ממנו זה... זה היה רק בסלון מכירות... כי כשזה כבר הגיע... הוא שם לב שמהו שם קצת קרוע... אתה נורמלי מידי בשביל לקלוט מה זה סבל של בן אדם שניגש לעולם הזה כאילו זה עולם הנצח!!!

אבל ברגע שאחרי... אחרי שכבר נרגעת... כעת את תשכח שזה לא בחינים!!! מי שחי בבית יותר יוקרתי משלך... יש לזה מחיר!!! הבן אדם שמשקיע באיכות חיים... זה בן אדם שהשקיע והקריב שעות רבות מהחיים שלו (שאת השעות האלו אתה לא רואה...) למען האיכות חיים הזו... הבן אדם הזה ככל הנראה לא נהנה מידי הרבה ממה שהוא בנה לעצמו... כי לצערנו הרב מאוד מהר הוא כבר פוזל למשהו יותר טוב... יותר חדשני... יותר עדכני... בקיצור: יש פה עיסקת חבילה שלא תמיד אתה קולט את ההיקף שלה!!! אתה רואה בן אדם שחי בדירה יותר גדולה או מתרווח על רכב יותר יוקרתי... ואתה לא רואה את השלוש שנים השקעה שהוא קרע את עצמו בשביל זה... אתה גם לא רואה כמה הוא באמת נהנה מזה... וממתי הוא כבר מפסיק ליהנות מזה... ולמה חשוב להדגיש את זה??? כי דווקא אברך בן תורה שמסתפק במועט יש לו משהו נורמלי בנפש שהוא יודע ליהנות ממה שיש... הוא לא מסתבך... אם הוא אוכל איזה שניצל טעים אז טעים לו... אם הוא מתיישב על איזה כסא יד שניה זה נוח לו... אז זה נוח לו... טוב לו... ומרוב שהוא נורמלי הוא לא מעלה על דעתו שיש אנשים שיש להם אפשרויות הרבה יותר גדולות ממנו... שפעם אחרונה שהם התרווחו על כסא ונהנו ממנו זה... זה היה רק בסלון מכירות... כי כשזה כבר הגיע... הוא שם לב שמהו שם קצת קרוע... אתה נורמלי מידי בשביל לקלוט מה זה סבל של בן אדם שניגש לעולם הזה כאילו זה עולם הנצח!!!

אתה נורמלי מידי בשביל להעלות על דעתך איזה תיסכול יש למלך שבונה כזה ארמון בכזה עמל ומתברר שהוא נהנה ממנו פחות מעשר שנים... את הקושי ואת הניסיון אי אפשר לקחת ממך... אבל סוף סוף דעה קנית... ואם דעה קנית מה חסרת...

משדרג את הבית שלו ומשקיע בו מאות אלפי שקלים... מאיפה זה נובע??? הרי אם היה לוקח בחשבון שבעוד שלושים שנה יש סיכוי (אפילו קלוש) שהוא לא יהיה פה... הוא לא היה עד כדי כך משקיע... (זה ברור כשמש בצהריים...) אז מאיפה מגיע הקנאות והיסודיות להשקיע כאילו שהוא הולך לחיות פה לנצח נצחים??? התשובה היא:

יש לבן אדם הזה נשמה!!! והיות והנשמה שלו נצחית... אז יש לו תחושה פנימית שאני נמצא פה לנצח!!! והוא צודק... דא עקא!!! שאם הוא היה לומד מוסר... הוא היה לומד לקרא כונן דסקים... הוא היה קולט שנכון... אני באמת נצחתי!!! אבל מי נצחתי? הנשמה!!! לא הגוף!!!

אני באמת נצחתי... אבל מה נצחתי? התורה והמעשים טובים שלי...

אבל הוא לא למד מוסר... הוא אף פעם לא ישב עם עצמו פנימה... וממילא יש לו ג'ונגל שלם בתוך הנפש... כל מיני קולות בוקעים מתוך הנפש שלו והוא לא יודע להבחין מי מדבר ומה מדבר... וממילא הנשמה שבתוכו דוחפת לנצחיות!!! והוא לוקח את הדחף הזה לקרמיקות נצחיות שיהיו מהחומר הכי עמיד וקיים ואיכותי... הנשמה תובעת תעשה משהו עם חיי הנצח שלך... והוא לוקח את התכונה הזו לכל מיני פיצ'יפקס בחיי עראי שהוא פתאום נתקע בהם ורוצה שזה יהיה הכי מושלם עם הביטוח הכי מקיף... אז זהו שצריך לדעת שהתכונה היא נכונה!!! תחושת הנצחיות היא אמיתית!!! אבל היא מוסטת למקום הכי לא נכון!!! ישבתי פעם מול בחור חילוני שכל כולו מלא קעקועים... הוא הסביר לנו למה הוא עושה קעקועים... הוא הסביר: שבחיים שלי עברתי כמה וכמה חוויות מאוד משמעותיות... ורציתי להנציח אותם...

נו... איפה אפשר להנציח אותם??? על הגוף שלי!!! כל פעם שאני עובר איזה חוויה... אני עושה קעקוע מיוחד לזכר המאורע ומציין שם את התאריך... **ההסבר שלו** **זעזע אותי עד עמקי נשמת!** הוא כ"צ צודק... הוא כזה נששששמה... הבחור הזה מסתובב כל היום ומבלה את זמנו לריק והנשומלע שלו תובעת אביסלע נצחיות... אבל הוא לא יודע "לקרא" את הנשמה... הוא לא יודע איך מנציחים פה משהו בעולם הזה... בצר לו הוא חשב מה יכול להיות הדבר הכי נצחי בעולם הזה... אז מיודעינו בן החמישים הגיע למסקנה שיציקת בטון זה הדבר הכי נצחי ולכן הוא לא גומר לשדרג ולשפץ את הבית הנצחי שלו... והבחור שיושב מולי הוא עוד יותר אינטלגנט והוא הגיע למסקנה שהגוף שלו!!! הוא הדבר הכי נצחי שהוא מכיר... ועל שניהם אפשר לשבת ולבכות... יותר נכון... לשבת ולבכות על עצמנו... ההההלו... הגיע הזמן שנבין את עצמנו... הגיע הזמן שנזהה את הקול הנצחי שבוקע מתוכנו... כן... הדחף לדברים איכותיים ועמידים ונצחיים... מגיע מהנשמה שהדבר הנצחי היחיד שהוא באמת נצחי זה סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם... חשבתי לעצמי: גם אני עברתי חוויה משמעותית בשנה האחרונה... עברתי שנה שלימה של קורונה!!! אותו בחור חילוני מסתמא כבר עשה כמה וכמה קעקועים (בצורה של קורונה) להנציח את שנת הקורונה שעברה עליו... ואני??? מה הקעקוע שאני עושה בעקבות שנת הקורונה??? כן!!! גם הנשמה שלי תובעת קעקוע... ואני מבין שקעקוע שעושים בגוף לא מספק את נצחיות הנשמה... אני צריך לקעקע את היצר התאוותני שלי

על אותו משקל: אחשוורוש מחפש אשה במשך ארבע שנים תמימות!!! ארבע שנים הבן אדם מחפש שידוך... פוסל את כולם... איזה מערך אדיר של הגי והגה ושומר הנשים ושומר פלגשים... בלגן שלם... ארבע שנים של חיפוש שידוך... מה יש??? מה אתה מסתבך כ"כ??? למה אתה מחפש שידוך כ"כ הרבה שנים??? למה אתה לא יכול למצא משהו ולסגור את הסיפור???

אז כאן כבר אני יכול לענות את התשובה במקום אחשוורוש... גם אני הייתי פעם ברך... תקשיב... זה לככככל החיים!!! שידוך זה לא איזה מכונת כביסה... זה עיסקה לכל החיים! זה... זה לא פשוט...

ומה מתברר?? אחשוורוש מחפש ארבע שנים אשה... וכמה זמן הוא הספיק לחיות איתה?? חמש שנים!!! כן...? בשביל זה חפשת ארבע שנים?? בשביל חמש שנים?? ברור שלא!!! ברור שאם אחשוורוש מחפש אשה ארבע שנים... זה רק בגלל שקוראים לו אחשוורוש ואצלו חיי העולם הזה זה נושא כ"כ קבוע ורציני ומתמשך ולא נגמר... שכשהוא מחפש כלה הוא ניגש לזה בכובד ראש כאילו הוא מתכנן לחיות איתה לפחות עוד מאתיים שנה... ותראה מה יצא לו מכל העמל והיגיעה הזו???

שלוש שנים של עבודת פרך על ביסוס המלכות... בשביל עשר שנים!!!!

ארבע שנים של חיפוש שידוך... בשביל חמש שנים!!!

אז לאחרון שקינא באחשוורוש על כל הנהנתנות שלו... נא בבקשה... לקחת את הקנאה בחזרה... אוי לאותה נהנתנות... אוי לאותו אחשוורוש... קיבל הכל... ובקושי הספיק ליהנות מזה...

אגב: זו הסיבה שחתן וכלה לובשים בגדי לבן בחתונה... מזכירים לחתן ולכלה: תדעו לכם!!! זה באמת יום מאוד גדול... כמו שאחשוורוש חיפש שידוך ברצינות תהומית... מתוך נקודת הנחה שהוא הולך לחיות כאן לנצח נצחים... גם אתם!!! גם אתם בונים בנין עדי עד לנצח נצחים!!! אבל לא כאן!!! אלא בעולם האמת!!! כן... אתם בני זוג לנצח נצחים... אבל איפה??? הנצח נצחים נמצא שם... בשלחן בגן עדן! שאתם תקבעו כמה רגלים יהיו לשלחן הזה... אתם תקבעו איזה בנין עדי עד אתם תבנו!!! ממילא כן... תשקיעו בחיי הנישואין בגישה של נצח נצחים...

אבל לא פה נצח נצחים... אלא שם!!! עם הפנים לשם!!! מה אנחנו משגרים לשם... איזה בית של תורה לנצח נצחים...

אני רוצה לעצור רגע ולהסביר נקודה חשובה:

אם תשים לב: רוב האנשים בעולם חיים בבועה שהם בטוחים שהם חיים כאן לנצח!!! וגם אנחנו ככה... עכשיו: צריך לדעת שהטעות הזו נובעת ממקור טהור!!! היא מגיעה מהתכונה של הנשמה האלוקית... הנשמה האלוקית היא באמת באמת נצחית... כלומר: כשאתה רואה בן אדם בן חמישים

מה הקשר בין "כפר חנניה" ל"מודיעין עלית...??"

שבוע שעבר סיפרנו על ינון הגנן מכפר חנניה שמקדים ליום הכניסה... ערכנו גם היכרות עם יחצאל הלולין ועם דני הרפתן... אבל אם שמת לב נשאר עוד כמה שלוש תושבים אחרונים בכפר שלא ערכנו איתם היכרות... כן... בשבועות האחרונים הם נעלמו מהכפר... הם עסוקים מאוד מאוד בתקופה האחרונה...

תנחש מה קרה??? נו... תנחש?? כנראה שהראש שלך נמצא יותר מידי עמוק בפורים... אבל אל תשכח שחודש אחרי פורים מגיע פסח... ובכפר חנניה אם אתה זוכר... יש לנו בית חרושת יחודי של תנורי וכלי חרס בפירמה בינלאומית... עד כדי כך שאפילו רבי יוסי שסובר שגרם כיבוי אסור ולכן כשיש דליקה הוא אוסר לתת כלי חרס חדשים מלאים מים סביב האש כי הם משתברים מהחום... אבל כלי כפר חנניה הוא חמיר!!! כי זה כלי חרס יחודיים שלא משתברים... ממילא יש ביקוש מאוד גדול לתנורי חרס שלנו... והנה!!! השנה יש משהו מיוחד... השנה ערב פסח חל בשבת... וכשערב פסח חל בשבת יש מצוקת תנורים!!!

למה?? כי כל ערב פסח רגיל שוחטים קרבן פסח באזור השעה 2 או 3 בצהריים ומעכשיו עד 10 בערב יש זמן לצלות את הפסח... ממילא תנור אחד יכול לצלות כמה וכמה פסחים בזה אחר זה... (לא ביחד אמנם, כי אין צולים שני פסחים כאחד...) אבל השנה שערב פסח חל בשבת... אז בשבת בודאי אסור לצלות!! ולא רק שאסור לצלות אלא גם אסור לצאת מבית המקדש עם הקרבן פסח... אז הכת ראשונה יוצאת ועומדת לה בהר הבית, שניה בחיל, שלישית במקומה עומדת... ורק בצאת הכוכבים... אז רק אפשר להתחיל לפלס דרך לצאת מבית המקדש... ואז רק מתחילים להסיק את התנורים... (מסתמא אי אפשר להתחיל להסיק לפני קדש של- יקנה'ו וצ"ע) בקיצור: אדהכי והכי כבר תשע בערב... ואוטוטו כבר צריך לאכול ק"פ...

---ואל תשאל... ופעם שעברה שערב פסח חל בשבת... (זה היה בתשס"ח) הייתי עדיין בחור... ובמקום להתמנות עם הבחורים הבני עליה של הישיבה... החלטתי להתמנות עם החברה של הסוף זמן ק"ש ותפילה... אמנם הם היו יראי שמים אבל קצת שלעפעעים ומסתבכים... וכמובן שהיינו בכת השלישית!!! ועד שהכת הראשונה יצאה מהר הבית... ועד שהכת השנייה יצאה מהחיל... סו"ס הגיע התור של הכת השלישית לצאת מהעזרה... וזה כבבבר היה מאוחר... עד שהגענו לאכסניה היה כבר 10.00... וכמובן שכל התנורים תפוסים... עד שסו"ס התפנה איזה תנור שהסכימו לתת לנו אותו... ואז פתאום נזכרנו שחסר לנו שפוד של רימון... אוי אוי... אי אפשר לזוז בלי שפוד של רימון... אז התחלנו להשתונר... למי יש שפוד של רימון... ככה עברה עוד חצי שעה... כבר הגיע 11.00 בערב... עוד שעה וחצי הפסח צריך להספיק להיות צלוי ואנחנו אחרי אכילתו... ואז התחיל ויכוח סוער... האם לעשות גדי מקולס או לא?? יש סלסול כזה לעשות גדי מקולס... זה נוי למצווה... כשהוא צלוי שלם זה מעלה!!! אבל אני טענתי בתוקף שלא!!! אין לנו זמן ללוקוס הזה... אנחנו מאוד מאוד בלחץ של זמן... יש לנו בקושי שעה וחצי עד סוף זמן אכילה... והבשר צריך להספיק להיצלות... והצליה אורכת זמן!!! ולכן בשעה כזו מאוחרת צריכים לנתח את הבשר באופן שהוא יצלה כמה שיותר מהר... והם לא הסכימו!!! מה פתאום... מה... אנחנו לא נעשה פסח מקולס?? חייבים לצלות אותו שלם!!! ואני ממש כעסתי... תדעו לכם... אתם "מתאבדים"... אין לנו זמן לצלות אותו ככה שלם... יש לנו בקושי זמן לעשות "בשרא אגומרי"... צווחתי וצווחתי ולית דמשגח בי...

החלטתי שאני לא לוקח סיכונים... בשקט בשקט... כשאף אחד לא שם לב... חתכתי מהקרבן פסח חתיכה קטנה של כזית חי... (מה שנקרא "כזית חי מבית טביחתה") ושמתי אצלי בצד לייתר בטחון... כמובן שהויכוח הזה גם ארך איזה רבע שעה... השעה כבר קרוב לאחד עשרה וחצי... נו... סו"ס שלשלו את הפסח לתנור... התחלנו להריץ מהר מהר את קדש ורחץ כרפס יחץ מגיד רחצה מוציא מצה מרור... לבנתיים היו עוד כמה הסתבכויות שם של נגע בחרסו של תנור וכו'... ותכלס הגיע שתיים עשרה בלילה ואני פוזל לכיוון התנור ואני רואה שם את חבר שלי עומד על קוצים... לא יודע... העסק נסחב... אמנם הפסח כבר הולך ונצלה... אבל הוא עדיין רחוק מלהיות צלוי... הוא ניסה מפה ניסה משם... ניסה לארגן עצים... ועברו עוד עשר דקות... ועוד חמש דקות... ואני רואה אותו לחוץ כמו לא יודע מה... אני לא יודע... קשה לי להגיד שזה נקרא צלוי...

תכלס... הגיע שתיים עשרה וחצי... הגיע שעת האפס!!! אנחנו חייבים לגשת לאכול קרבן פסח... יש לנו עוד רבע שעה עד סוף זמן אכילה... הוא התחיל להוציא את הקרבן פסח הצלוי... עם פנים חתומות ומסופקות... תדעו לכם רבותי: אני לא לוקח אחריות!!! יתכן שזה עדיין נא- לא לגמרי צלוי...

והם התעצבנו עליו... תפסיק... תפסיק להיות נערוויסט... הכל בסיידר... זה צלוי... זה בסדר גמור... אבל אני לא הייתי רגוע... אל תשכח שעברו מאז עוד ארבע דקות... ויש לנו עוד תשע דקות... אין זמן לדבר... החברה לקחו כמה כזיתים והתחילו לאכול... ואני גם באתי לאכול... התחלתי לנגוע בבשר ו... ואני רואה ש... ש... שחוטץ יוצאים!!!! בקיצור: חברים יקרים: צר לי לאכזב אתכם ולהתרות בכס: אבל הקרבן פסח הזה נא!!! אסור לאכול קרבן פסח נא!!! זה לאו סדאורייתא... ואז בשניה האחרונה נזכרתי... נזכרתי ששמתי בצד איזה כזית חי... רצתי כנשוך חדש לחליפה... הוצאתי אותו מהשקית... לא היה לי אפילו זמן לברר אם אני עושה נכון או לא... כרכתי אותו במצה ומרור... סבתי על צד שמאל ואכלתי אותו בדקה התשעים ותשע לפני חצות... עברו שתי דקות... ואנחנו שומעים את הרעש המוכר והמחריש אזניים של גרירת כסאות... כעת רבבות יהודים... כל אחד יוצא מהחבורה שלו ועולים לגגות ומתחילים להגיד הלל...

עלינו גם אנחנו בשתיקה רועמת... העדפנו לא להסתכל אחד בתוך העיניים שלי... העדפנו לא לחשוב יותר מידי מה קרה לנו הערב הזה... עלינו לגגות... אמרנו הלל הגדול בהשתפכות הנפש... אבל באותה שנה היה להלל הגדול הזה יותר מנגינה של עזיבת החטא!!! רבש"ע: אני מקבל על עצמי להפסיק להיות שלעפער... להפסיק להיות האיש של הרגע האחרון... סו"ס בית המקדש זה הר המוריה שבו אבינו אברהם השכים בבוקר ממקום של "אהבה מקלקלת את השורה"... היה זה ליל הסדר שקשה לי לשכוח אותו... אפילו שדווקא הייתי רוצה... הוא היה ליל הסדר מכונן... קבלתי על עצמי מאותו יום ואילך להיות זריז במצוות ובאמת חל שינוי בכל הגישה שלי ל"מצוה הבאה לידך אל תחמיצה", כמובן שאחרי יומיים היה לנו שמחת חגיגה אצל הראש ישיבה ושם ישבנו וסיפרנו לראש ישיבה מה שקרה... הוא הזדעזע ואמר: שכולכם עברתם על לאו שיש בו מעשה!!! לאו דאכילת נא ואתם חייבים מלקות!! חוץ ממיני... הראש ישיבה נזף בי בחיך ואמר לי: אתה אמנם קיימת בעצמך החכמה תחיה בעליה... ובמקום לעבור על לאו דאכילת נא... שריינת לעצמך בצד חתיכת בשר חי ואמנם עברת על עשה דאכילת צלי אבל לא על לאו דאכילת נא... (צ"ע האם יאות לעסבד הכי בכה"ג...) מה שבטוח... מאז עברו כמה וכמה שנים... וכולנו נהיינו הרבה יותר אחראים...

השנה אני כבר הרבה יותר מאורגן... והשנה, ששוב פסח חל בשבת אנחנו מתכננים לקנות תנור חדש... ממי?? נו... ממי?? משלושת הקדרים של כפר חנניה שכבר הציבו את מוקד המכירה שלהם בצומת שילת מן המודיעים ולפניהם... לכן בתקופה הזו הם לא נמצאים באזור... קראנו להם את המגילה במודיעין עלית...

יש שכר לפחד ולחרדות של השנה

האחרונה...

כתוב במדרש (רבה בראשית) ששבעים יום שהיו בין איגרות ראשונות לאגרות אחרונות זה היה כנגד שבעים יום של האבל על יעקב אבינו והיערות דבש מסביר את זה: שהיות והיהודים שהיו גרים בכל הארצות עדיין לא ידעו את הנס הגדול שקרה... הם לא ידעו שהמן נתלה על העץ וכל הגזירות שלו התבטלו... הם ידעו רק דבר אחד שהגיעו אגרות להשמיד ולהרוג ולאבד את כל היהודים... ועד שלא הגיעו האגרות השניות... במשך כל אותם ע' ימים הם היו בטוחים שהם הולכים למות... וממילא כל יום מאותם ע' ימים הם חזרו בתשובה כמו בן אדם שמתוודה לפני המוות שלו...

אומר היערות דבש: יום לשנה יום לשנה... היות ועיקר שנותיו של אדם זה שבעים שנה, אז כל יום שהוקבע בדעתם שהם הולכים למות והם חזרו בתשובה... כל יום כזה כיפר להם על שנה... ואז כשהגיע יום השבעים נמצא שנתכפרו להם כל עוונותיהם... כן... נדמה לי שהמידע הזה יכול לתת הרבה שמחה בלב להרבה אנשים מאיתנו שסובלים מפחדים... בפרט בתקופת הקורונה שהיה לנו הרבה רגעים של מתח וחרדה... ומי יודע... אולי תנסה לשהור כמה ימי חרדה עברו עליך בשנה האחרונה... יש סיכוי רציני שיתברר שזה היה שבעים יום!!! השערי תשובה אומר: שאדם שעובר רגע של פחד מוות מוחלים לו על כל עוונותיו... והוא מוכיח את זה מזה שכתוב: "נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים, בשר חסידיך לחיות ארץ..." שואל רבינו יונה: וכי הם היו עבדי ה' וכי הם היו חסידים? הרי מדובר שם באנשים שעברו על ג' עבירות?? עונה רבינו יונה: נכון!!! הם עברו את העבירות החמורות ביותר... אבל תכלס... רגע לפני שהם נהרגו הגיע אליהם איזה גוי עם גרון... הם עברו רגע נוראי של פחד מוות... אם ככה, ברגע המפחיד הזה שלפני המיתה נתכפרו להם כל עוונותיהם... ואם ככה כשהם כבר מתו יש פה בחינת נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים...

אם ככה: ידידי המפוחד מהשנה האחרונה... זה בסדר!!! יש שכר לפחדך!!! לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחזור... החיזורון שלך... והלחץ שלך מעוד בדיקת קורונה ועוד בידוד... ועוד מאומת במשפחה... כל זה עשה עבורה... זה כיפר לנו הרבה עבירות... תתכונן לבהירות מחודשת בתורה... לסייעתא דשמיא מחודשת... למפרע זה היה כדאי... אבל!!! קדימה לפסיכולוג... אסור להישאר עם הפחדים האלו... זה שפחדים מכפרים עבירות זה לא סתירה שזה מוחלה!!! לכתחילה ה' לא רוצה שיפחדו ממנו פחד מוות... אדרבה... אתה לך לפני ה' בארצות החיים... קדימה לפסיכולוג... אבל לא בשעה 11 בבוקר... כי זה בדיוק התור שלי... אסור להישאר עם המשקעים האלו!!! חובה לעשות הכל בשביל לצאת מזה... מי שחובות הלבבות לא מצליח לעשות לו את זה... או הפסיכולוג... המטפל הרגשי... מה שבטוח... אסור להישאר עם זה... משנכנס אדר מרבים בשמחה.....

